

Pesten csötörtökön augusztus 4^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi dija helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul ; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Egy nyolczvan éves asszonyság vallomásai.

(Folytatás.)

„Ezen elbeszélés felháborított, 's a' hideglelés újra beállott. Nem tudom, ha a' komornokné megbánta-e csevegőségét; nem feleltem neki; de hittem, hogy nyugtalanságom okát előbb tudta nálamnál. Akármint legyen, ő hallgatott, 's én követtem példáját. Csak néhány nap mulva hagyhattam-el megint szobámat. Anyám igen jó volt irántam; atyám csudálkozással tekintem-meg, melly mintegy azt mondá, hogy meg nem foghatja, miképpen tud egy 16 éves gyermek egy értelmes férjfiút lebilincselni.

Néném, kinek megbántott büszkesége meg nem bocsáthatá nekem azon elsőséget, mellyet magam sem mertem még elismerni, mindenféle keserű gunybeszédekkel illetett; de mind benyomás nélkül maradt reám; olly boldog voltam, 's olly hálával eltelve a' gondviselés iránt, melly engem annak adott, kit öntudatlanul észrevettem és szerettem; 's meg vagyok róla győződve, hogy hosszú életemben semmi sem volt, mi ezen tiszta mennyei érzéssel, az első szerelem édes boldogságával, hasonlításba jöhetne.

Hamar fellábadtam, 's a' grófot ismét látám. Kevés különbséget vettem észre magaviseletében, csak hogy az első napon, mellyen egymást előszer újra láttuk, egy pár kedveskedő szót intéze hozzám felgyógyulásomért. Meg volt illetődvé, 's feleletemet be nem várta; de azon tekintetet, mellynek első hatása olly nagy hatalmat gyakorolt szivemen, minden napon újra felleltem, minden napon gyengédebben. Velem több figyelemmel bántak; bátyám elárasztott kedveskedéseivel, 's atyám is végre az lett, a' ki volt. Két hónap mult-el így. Milly boldog voltam! Boldogságomat gyermeked bizodalommal élel; nem sejték gyötrelmet, pedig már nem vala messze tőlem.

Egykor este a' társasági teremben valék; pusztának lelém azt, mert ő nem volt ott. Valaki kérdést tön, mi lett a' grófból. Atyám

azt felelé, hogy Parisban volna, 's körül belül francia országból elutazandó. Ezen szavak szívemet mint meg annyi törzsürások érinték. Ez szerencsétlenség vala, melyre még nem gondoltam. Folytonos jelenvolta meggyőzött, hogy családom megegyezett; 's így hogyan sejtettem volna hosszas megváltást? Szemem elsetétült, 's az ájúláshoz közel voltam: anyám jelt ada 's elvezetett. Miután anyai ápolása által visszatért öntudatom, szólni akart; de a' könyek, melyek akaratomon kül szemeimből kicsordultak, mutaták neki a' keblemben zárt érzelem hatalmát. Elcsudálkozott rajta, megszánt, 's így szólla: „kedves leányom! több mérsékletet reméltem érzelmeid módjában találni; némben dolga ugyan érzékenynek lenni, de érdeme mindig a' szerénység marad, mely amannak jeleit elfátyolyozza. Töröld-le könyeidet, 's halld atyád akaratját. Hogy a' gróf kezedet kérte, mindnyájunk előtt váratlan volt; mert azt hittük, hogy nénéd volna azon tárgy, mely őt házunkba oly gyakran csálja. Csak bátyádnak hozzád viselt szeretete birhatta atyádat pillanatnyi meggondolásra; de megegyezéséhez feltételt kapcsolt, t. i. azt, hogy kiférjesítésed csak nénéid után történjék. Ez tanácsos is; mert ifiúságod miatt férjhez meneteled e' pillanatban nem igen tanácsos. Atyád szavát adta ugyan, de azt akarja, hogy titokban maradjon; ezen rendelkezése tehát közöttünk titok. Érdemeld-meg azon bizodalmat, melyet benned e' pillanatban helyeztem. Három nap múlva elhagy minket a' gróf; holnap bucsút veend, 's ne feledd-el, leányom! mert az illedelem úgy hozza magával, magadat úgy viselni, mintha semmiről sem tudnál. Ne adj reá okot gyengeséged által, hogy e' nyíltságomat megbánjam, melyet atyád minden esetre kárhoztatni fogna, 's én is csak akkor bocsáthatok-meg magamnak, ha tudom, hogy leányom mindenkor kötelességét teendi.“ — En megszáritám könyeim, zokogásomat elnyomám, 's anyám parancsára visszavonultam, miután neki mély érzellemmel kezet csókolék.

Egész éjen által nem kérdezhetém eléggé magamat az évek felől, melyek nénéim férjhez adhatásukra megkívántatnának; 's midőn reá gondolék, milly nagy 's milly hosszas idő választ-el minket, könyeim eláradtak. Tudtam, hogy ő valamely követség mellé fog adatni, 's ezen felül nyugtalanított a' körülmény, hogy soha érzéseiről nekem egy szót sem szóllott, sőt hogy azokat még csak egyetlenegy jel által sem adta értésemre. Eddigelé a' legkisebb változást sem ohajtám; de e' pillanatban, melyben meg kelle egymástól válnunk, úgy látszott, mintha, mihelyt szerelmérül meg volnék győződve, több bátorságom leendne. Végre még csak egy napom vala őt láthatni, 's tettetnem kelle magamat. — Ezzel magamnak és anyámnak tartoztam. Láttam őt ebéd felett, hol ellenemben ült, 's észre kellett vennem, hogy

semmit sem evett. Atyám szelidebb volt, de anyám szomorúnak látszott.

Este többen jelentek-meg nálunk, 's mulatkozni törekedtünk. Egy idő óta zongora-leckéket vettem; megakartak győződni haladásomról, 's anyám parancsára menuettet kelle játszanom, mellyen egy pár nap óta tanultam már. A' zongora a' terem egyik szögletében állott, 's játszásom alatt mindannyinak hátat kelle fordítanom. Elkezdém a' menuettet játszani, 's-a' játszás alatt újra' elkezdődék a' mulatság. Sebesebben kezdettem játszani, hogy annál hamarabban felkelhessek; midőn egyszerre érzém, mintha valaki hozzám közelednék 's karját székemre támasztaná. Sebes szivdobogásomból észrevevém, hogy ő az, 's még jobban meggyőződém, midőn szemeimet félénken a' felettem függő tükörbe emelém, 's képét megpillantottam. Ő igen észrevehető gyengédséggel nyugtatá rajtam szemeit; láttam, miképpen kezét szívére tette, 's azután áthajolván hozzám ama kis kutyácskát a' zongora billentyűjére tette. Feltekinték, szemeim szemeivel találkozának, 's ajkai e' szót suttogák: „örökké!“ — Szava hangjában valami innepélyes feküdt, mint az esküben, 's valami aggodalmas, mint a' várakozás. Elvevém a' zálogot, mellyet szerelme nyujta, 's ártatlanságomban gyenge, alig hallható szóval ugyan azon szót suttogám: „örökké!“ — Ekkor a' kutyácskát sebesen elrejtém keblemben, 's kezeim a' zongorára visszamentek. Mind ez csak egy pár perc alatt ment végbe, 's ő eltávozott. Reszkető kezeim összevissza habartak; nem tudtam, mit teszek, 's anyám elhívott. A' gróf több személylyel beszélt egészen különböző dolgokról; semmi sem árulta-el benne azt, mit tett, 's ebből ismertem-ki nagy lelkijelenlétét.

Az este tovább haladott, 's anyám, ki alkalmasint meg akart kimélni az elválástól, nénéimnek 's nekem távozást inte. Engedelmeskedtem a' nélkül, hogy egyetlen egy tekintetet vetettem volna vissza felé. Mihelyt egyedül voltam, a' kis kutyácskát ezer meg ezer kedveskedésekkel halmozám-el, 's egyre az „örökké“ szócskát ismétlém, mellyet a' gróf olly édesen ejtett-ki. Iparkodtam hangommal az ő hangját utánozni, 's végre könyekkel telt szemekkel elalvám a' kis kutyácskát mellenhez szorítva, mig ajkaim egyre „örökké“-t suttogának.

A' grófnak eltávazása engem tökélyes rideggé tett, 's napjaim, mellyek mód nélkül hosszaknak tetszettek, egyetlen egy gondolattal valának kitöltve. Szivem őt olly sokféle alakok közül mindig újra feléleszté, és végre bizonyos édességet érzék ezen nyugtalan érzelemben, mellynek alávetettje voltam. Ezen korban, mellyben a' szenvedélyek még szelidek, nem ismerni a' mély gyötrelmeket, mellyek a' szívet

elbágyasztják, az erőket kimerítik, 's a' nyugalmat száműzik. Nem sokára kellemesnek találtam így lekötve, mintegy eljegyezve lenni, ha mindjárt távol is a' kedvestől. Sokkal ártatlanabb voltam, hogyszem féltékeny tudtam volna lenni, 's ön magamnak feladám, hogy távolléte idejét tanulással kell eltöltenem, melly majd szemeiben érdekesebbé, szívében drágábbá teend.

A' grófnak szerelmi záloga el nem hagyott; minden szem előtt el tudtam rejteni; csak én egyedül tudtam kincsemet. A' szivemben elzárt érzelmet megszentelteleníteni hiendettem, ha ajkaim legkisebb árulást tettek volna. Boldog voltam szeretni, titokban szeretni, 's érzéseim egészen enyimek voltak, fölemelkedtek, midőn tiszták lehettek. Családomnak azt kellett hinnie, hogy az idő enyhíti a' benyomást, mellyet eleinte érzettem, 's nyugalmam és leánydad vidorságom csak korom könnyelműségének következménye.

Alig mult-el egy év, midőn idősb néném férjhez ment, 's Versaillesst elhagyá; második év elején másik nénémet is férjhez vivé H — báro, 's ezek Parisba mentek. Én tehát egyedül maradtam szülőimnél, kik napról napra jobban látszottak hozzám csatlakozni. Ez a' két történet a' gróffal egybeköttetésem idejét közelebb tolák, 's még több bizonyosságot adának neki; mert már most semmi akadály nem gátlá. Csak egy szomorita-meg, az t. i. hogy nevét soha sem hallottam neveztetni. Egy idő óta bátyám is egészen elhallgatott, 's kevesebbé járt hozzánk. Ah, ha ezen időben rendkívüli szemérmességem hallgatásra nem kárhoztatott volna, szivemből az egész gyengédséget kiolvastatni hagyám, melly akkor benne volt! — A' sziv sokszor elhatározatlanul állapodik-meg a' szükség, melylyel tetetnie kell magát, és azon öröm között, mellyet a' nyilatkozás nyújt neki: de én ebből semmit sem éreztem, kelleténél is inkább tudtam hallgatni, 's e' nélkül sorsom talán egészen más lett volna: de minél közelebb láttam jönni boldogságom idejét, annál könnyebb vala hallgatnom.

Három hónappal második nénémnek férjhez mente után elenyésztett édes álmom. Egykor reggel atyám szobájába hivatott, mellyben anyám is jelen volt. Mind a' kettőnek szemeiből öröm és meglegeedés nézett; atyám nagy lépésekkel járt fél alá szobájában; én anyám mellé ültem. Atyám hozzám jött, 's így szóla:

„Lucie! hivattalak, hogy veled fontos tudósítást közöljek, melly engem örvendeztet, téged pedig boldogítand. Nénéidnek férjhez adatása a' tiedet előre hagyá látnunk, 's féltünk már, hogy minden gyermeikünkötől megfosztatunk: de már nyugodtak vagyunk. Te egy városba fogsz velünk lakni. Nyolcz nap alatt alá fogod jegyezni a' házassági kötést, 's holnap megismerni azt, ki neked van határozva.“

Atyám még egyebet is mondott, de nekem azon szavakra „holnap meg fogod ismerni“ öntudatom elveszett. Istenem! tehát nem ismertem-e már őt?

Szemeim, melyek mindent elárultak, mit éreztem, anyám szemeit keresék; 's midőn nyugtalanságomat látá, legutósó reményemet vélte semmivé tenni, 's nem hagyhatta tovább ezen aggodalomban, ezen kétségben, mely erőmet lesújtá. Felállott és megölelt, alkalmasint azért, hogy arczomnak kinos kinyomását atyám elől elrejtse.

„Leányom! — szólla — atyád kezdet Rode marquisnak adá.“ — Szemeim becsukódtak 's anyámnak engemet tartania kellett, hogy el ne essem; de öntudatom egészen még sem veszett-el, mert határozatlan hangokat 's érthetlen szókat hallék körülöttem. Csak atyám szavát ismertem-meg, ki hevessege szerint mind nekem, mind anyámnak kemény szemrehányásokat látszott tenni. Ezen elgyengülés állapotja azonban elmúlt; ismét magamhoz tértem, de olly heves és éles fájdalmat éreztem, hogy, ha atyám el nem távozik, 's nekem alkalmat nem nyújt ez által zokogásra fakadhatni, talán legott meghaltam volna. Alig ment-ki, anyám előtt térdre esém; homlokomat keblébe rejtém, 's megismertetémmel vele érzelmem hatalmát, melyet keblemben tápláltam, 's melyet az idő annyira megerősített. Bátorkodtam őt emlékeztetni arra, mit nekem két évvel ez előtt mondott; szemérmességem helyére olly élénk 's olly kinos kifejezések léptek, hogy anyám visszaborzadt. Azt hiszem, hogy ő soha sem szeretett; mert olly meglepetéssel hallá mindezeket, hogy még most is megfoghatlan előtttem. De nem sokára beállott szigorúsága, mi ismét magamhoz hozott; felkelést parancsola, leültetett, hallgatást parancsolt, 's kötelességeimet olly szigorúsággal számlálá-föl, hogy minden bátorságomat elvesztém. — „Atyád — monda — szavát adta már; akarja megmásolhatlan; részedről minden ellentállás hasztalan leend: de te nem fogsz lemondani az engedelmességről 's tiszteletről, melylyel szülőidnek, és arról, melylyel tenmagadnak tartozol. Nem fogsz nyilván egy olly akaratnak ellene szegülnie, melyet szentnek kell tartanod; nem fogod a' szerénység és alávetettség kötelességeit megtagadni, melyekkel egy leány tartozik; nem fogod magadat kitenni beszédek tárgyaul. Illy szerep nem hozzád való; kényszeríteni fogna ez minket téged valamelly monostorba elzárni. Fegyverkezz-fel azért bátorsággal, melyben erőt találandsz; irts-ki szivedből olly érzelmet, mely ma még hiba, de holnap már vétségbe mehet által. Már több mint esztendeje nem irt Oroszlánkövi gróf atyádnak. Az, kinek nevét viselni fogod, fiatal, egészen ugy alkotva, hogy neked teszhessék; ezenkívül Francia; birtoka, caractere, viszonyai a' tiedhez hasonlók, 's összeköttetése által sem családodat, sem hazádat el nem kell hagy-

nod. Olly regényes szerelmeskedés (anyám ezen kifejezéssel élt „szerelem“ helyett), melly két év óta semmi által sem biztosított, valódi hajlandóságnál szóba nem jöhet, de nem is szabad.“

(Folytatás következik.)

K Ü L Ö N F É L E.

A' nyelvnek különös tulajdonságai. Ki a' nyelvnek szerkezetét szemügyre veszi, látni fogja, hogy azt egy újatlan kéznek lehetne nézni. Fő rendeltetése t. i. oda megy-ki, hogy az ételt a' fogalom alá tolja, 's a' megrágottat végre a' gégebe vezérelje. Nyelv nélkül az evés szükséges pontossággal nem vitethetnék végbe. Bizonyos Voil nevű fiatal ember fáradoalmas gyakorlás után oda vitte nyelvének ügyességét, hogy jelenleg képes nyelvével a' legfinomabb angol túbe czérnát huzni, arra csomót kötni, 's két darab vásznat csinosan összevarni.

Tolvaj-csalódás. Nem régiben B. városában egy szegény ficzkó éhségtől gyötörtetve kíváncsian sompolygott egy hentesnek boltja körül, míg a' gazda a' belső szobában vala. Miután az idegen jó sokáig mindenüvé körül-nézett, ha nem láttatik-e, egy előlfüggő sonkát szerencsésen lekapott, 's azt kosarába rejté. De a' kereskedő mindenre figyelmeztet, utána ment a' tolvaj-nak, 's többek társaságában visszahozá. Nagy volt a' tolvaj boszúsága és a' körülállók kaczagása, midőn a' kereskedő a' sonkát a' kosárból elővóná, 's a' népek megmutatá. Ez t. i. csak czimer volt gypsből szerencsésen utánözva.

Emberevő. — Nem régiben valamely öreg ur a' koblenzi játékszinben volt. A' sors úgy akará, hogy Neuwied herczeg, ama hires utazó, egy Botocud-dal szintén jelen volt a' játékszinben. A' Botocud éppen az említett öreg ur megett fogott helyet, 's valamiképp azon gondolatra jött, mintha az öreg urnak vendég-haja czukorból volna csinálva; 's mivel az édeset igen szerette, minden teketória nélkül kiölté nyelvét, 's megnyalá kétszer a' vendég-hajat. Az öreg ur haraggal visszafordul; de képzelhetni, miképp ijedt-meg, midőn a' vad-embernek rémitő képét látá. Valamely tréfakedvelő, ki az egész jelenetet már jó ideig nézte, figyelmezteté az öreg urat, hogy ez a' vad emberevő volna, 's mint látszik, éppen az öreg urra van étvágya. Ez ijedten ugrik-fel, segítségért kiabál, 's csak midőn már sokan összecsoódultak, világosíták-fel kacaj és nevetés közben az egész tréfát.

Nevezetes hirdetmény. A' parisi legolvasottabb ujságlapoknak egyike következő, szórul szóra lefordított, hirdetményt közöl. — Foy és társa, első osztálybeli házassági ügyviselők, vállalatuknak „házasságokat eszközölni“ jelenleg sokkal nagyobb kiterjedést adtak. Elégge, sőt számosan vannak ellátva házassalándókkal; hitelesen be is bizonyíthatják, hogy több szerencsés házasság eredett már hivatalukból. Jelenleg is több házassági kötések forognak kéz alatt, nem sokára egészen bevégezendők. Munkálkodásuk finom, főleg a' szépnem gyengéd érzését kimélő móddal történik, 's olly segéd ösvényekkel élnek, minőkkel előttek senki sem élt még. Olly személyek tehát, mellyek házasságra lépni szándékoznak, reggeli 8 órától 12-ig náluk jelenthetik magukat. Az említett ügyviselők képesek bebizonyítani, hogy az általok létrehozott házasságoknak legnagyobb része tiszta szellemi elvekből kötteték, és semmi anyagi viszonyok nem vegyültek beléjük. Csak arra bátrak kérni, hogy a' magukat jelentendő személyek jegyző és tanúk által bizonyított keresztelő levéllel legyenek ellát-

va, mivel már nehányszor megcsalattak, 's ez által kellemetlen érintkezésekbe jöttek; özvegyektől a' szükséges halotti bizonyítvány kéretik. Az ügyviselők bizonyossá teszik a' közönséget, hogy az őket bizodalmukkal megtisztelő személyek iránt legmélyebb hallgatással leendnek, a' reájok bízott dolgokat legpon-tosabban 's legnagyobb finomsággal teljesítendik. A' költséget alig lehet tekin-tetbe venni, mivel az a' tárgyhoz mérve csak igen csekély. (Több öreg ur ugyan a' „Messenger“ czimű hirlapban panaszt tett pontatlanságunk ellen; de ők maguk okai, hogy olly sokáig kizárák magukat a' házasság élet örömeiből, 's hogy olly sokáig váraкоztak, míg a' podagra 's más időszaki nyavalyák annak átgázolhatlan gátokat nem raktak. Az ügyviselők azonban még is igen sokszor voltak szerencsések, ha kedvező körülmények léptek elő, illy öreg uraknak is szerencsés házasságot kieszközölni, 's őket az agglegények sorából kitörölni. — Első belépti díj 6 frank. — Hónaponkénti tudósítás 3 fr. — Beirási-bizonyít-vány 1 fr. — A' kieszközlés jutalmas, 's a' körülmények mérésőjéhez szabva.

A' bő ujjak becsülete ki van víva. Nehány nappal ezelőtt egy fiatal, bő ujjas ruhájú asszonyság Antwerpiában egyik hajó fedelezetéről a' ten-gerbe bukott. De ruhájába a' levegő megakadt, 's így a' víz felett uszó helye-zetben mind addig fennlebegett, míg zajos öröm-kiabálások között egy csónakba emelték.

Nyilvános játékházak bezáratása. Végre reá jöttek a' Francziák, hogy nyilvános játékházait bezárják. A' Roulette, köznéven „jeu de diable, Rouge et Noir, Pharaon, onze et demie, parfaite égalité“ 's több e'féle alávaló játékok örökre száműzettek. Ezek eddigelé a' kormánynak, melly azokat haszon-bérbe szokta volt adni, évenként 12 millio frankot jövedelmeztek; de most, mi-vel a' kormány a' bitang játékosok ügyét megnehezíté, csak 8 milliót jövedel-meznek. Ez vitatkozásokra szolgáltatott alkalmat; egy részről az ország nye-resége védelmeztetett; de Lamartine, egy híres beszédnök ez által igen felboszontatott. „Hogyan? — úgy mond — tehát az ország haszonbérbe adja-e a' bünt? Nézheti nyugodtan az ország, hogyan csalogatják és rontják-el a' bank-adók a' fiatalságot, hogyan döntenek egész családokat veszedelembe? Soha sem!“ — Ezen alkalommal a' magánybankok is megpendítették, mellyek fran-czia országon kívül is annyi helyeken divatoznak! mellyek tapasztalatlan ifja-kat, nagyobb részint gazdag szülők fijaikat, eleintén nyerni hagynak, későbbben megjegyzett kártyák 's egyetértések által az elcsábultat utósó krajczárjából is kifosztják; továbbá zsíros örökségekre pénzt kölcsönöznek iszo-mú nagy kamatokkal, 's utóbb ezen pénzt is segédjeik és czimboráik által tu-lajdon zsebeikbe sodorják. „Átok ezen gazemberekre! kiknek mindegyike méltó az akasztófára!“ kiálta Lamartine boszúja kitörésében, 's az egész gyülekezet helybehagyó tapsokra fakadt.

Hugenották. Mayerbeer legújabb daljátéka ismét kérdőbe hozatá a' „Hugenotta“ szó eredetét, 's a' vélemények többsége francia országban követ-kező magyarázatban nyilvánosítja magát. Midőn Genfben a' szabadság pártolói a' schweiczi frigyesekekhez csatlódtak, magukat „Eignots“-oknak nevezték a' né-met „Eidgenosse“ (párthiv) szótól; 's mivel frigyöket valamely Hugues nevű polgár kötötte-meg a' cantonokkal: utána magukat „Hugueseignots“-oknak ne-vezék, mi későbbben a' könnyebb kimondatú Huguenot-ba ment által. A' „Hu-guenot“ elnevezés francia országba is behatott, 's 12-dik Ferencz uralkodása alatt divatba jött a' genfi helvét válllásúakat nevezni e' névvel.

Nevezetes házasság. Angol lapok következőt beszélnek. Nem régen Camden nevű helységben valamely özvegy férjfiú, noha már eléggé koros vala, egy szép fiatal leányba szerete, 's azt feleségül is vevé. Nem sokára menyekző után szintén így járt az említettnek legény-korú fija, azon különbséggel, hogy ő nem valamely fiatal leányba, hanem fiatal mostohájának anyjába szeretett, kezével megkinálá, 's nem nyert kosarat. Ezen házasság által tehát az apa tulajdon fijának vejévé lett, 's felesége nemcsak mostoha leánya tulajdon vejének, hanem napa is tulajdon édes anyjának, és ez ismét tulajdon leányának mostoha leánya, valamint férje mostohaapja saját mostoha anyjának, és ipa tulajdon fijának. Az atyafiság azonban még zavartabb leend, ha mind a' két felekezetnek házassága gyömölcsozó leend.

Gyászhir. Firmin Didot, követ, és a' stereotyp-nyomtatás feltalálója, valamint egyik legjelesb könyvnyomó intézet 's papiros-kereskedés tulajdonosa Parisban, egy europai nagy hírű férjfiú, nem régen átszenderült a' jobb lét karjaiba. Ezen érdemekkel tetézt férjfiú halálának híre csaknem egész francia országban sajnos részvételt gerjeszte.

EMLEKMONDÁS.

Állandóság. Remény.

Havas kőszállal állandóság egy rokon:

Felhőkig ér — villámot tör — és végre győz.

A' végzet a' mikor nem rendelt édes földi bért,

Felhőkbe száll-fel a' megoszlott remény.

BÁRÁNY Boldizsár.

Bölcs. Tudatlan. Mindenben van valami jó. Nincsen olly bölcs a' világon, ki még igen sok haszonnal ne nevelhetné tudományát: mint viszont alig van olly tudatlan a' föld kerekén, kitül egyet 's mást nem lehetne nagy haszonnal tanulni. Minden emberben van valami jó, mint virágokban méz.

GR. SZÉCHENYI ISTVÁN után K. H. K. I.

Szenvedés az életben ollyan, mint vész es éjszaka, mi után az elevenítő reggel mosolyogva virad-föl.

Z...CS AMALIA.

Csererejtvény.

1. 2. 5. Életszakaszt tesz, tiszteld, hogyha ősz.
2. 5. Szaglásra szükség, 's egy rész képeden.
4. 5. Nagy, jó adónak; másnak a' csekély.
1. 4. 5. Óvd-meg magad', mert bút hoz rád, ha jön.
5. 4. 1. Allat vizekben, 's szint nyer, hogy ha főtt.
3. 4. 1. Kertben terem, sok — álmod hoz rád.
5. 6. 7. Illy most hazánkban sok szép vári lak.
4. 7. 6. 5. Így szívbe rejtett érzést lángra gyújt.
1. 2. 5. 6. 7. Mindent bebaránit; a' füst nemzi őt.
3. 4. 7. 6. 5. Ez éri ittast, hogyha jót aludt.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Honunk megyét így, 's egy várat nevez,
Melly még nem is volt ellenség kezén.

Előbbi rejtvény: „a' sétálók csak hárman voltak; mert Péter felesége egyszersmind Jánosnak huga volt.“

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz mellett a' Duna partján 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.